

Dosarul nr. 3ra-184/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: L. Barbos)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Scutaru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru
Scutaru împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la
contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost admis apelul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, a fost
casată hotărârea din 8 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și
încheierea din 29 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă
o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 11 noiembrie 2016 Alexandru Scutaru a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la
contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul nr.1333-p din 12
octombrie 2016 a Serviciului Vamal, i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub
formă de mustrare.

Ca temei de aplicare a sancțiunii a servit o anchetă de serviciu efectuată în
baza ordinului nr.337-0 din 20 septembrie 2016 a Serviciului Vamal.

Reclamantul a considerat că ordinul nr.1333-p din 12 octombrie 2016, în
partea ce ține de aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare, este emis
contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite.

A menționat că la aplicarea sancțiunii disciplinare, Serviciul Vamal era
obligat să solicite acordul preliminar al organizației sindicale primare a Biroului
Vamal Leușeni și/sau consimțământul preliminar al Asociației Sindicale Hâncești a
Federației SINDASP, însă un astfel de consimțământ preliminar nu a fost solicitat,
fiind încălcate în acest mod garanțiile pentru persoanele alese în organele sindicale
și neeliberate de la locul de muncă de bază, prevăzute expres în art. 33 al Legii
sindicatelor nr. 1129 din 7 iulie 2000.

A relatat că din comisia de disciplină a Serviciului Vamal, face parte
reprezentantul sindical care este președintele organizației sindicale primare al

aparaturii central al Serviciului Vamal, dar care nu este un reprezentant al organizației sindicale reprezentative (Organizația sindical primară a Biroului Vamal Leușeni sau Asociația Sindicală Hâncești a Federației SINDASP).

Astfel, reprezentantul sindical nu era în drept să participe la ședințele comisiei de disciplină unde se anchetează colaboratori vamali din cadrul altor birouri vamale, în speță Biroul Vamal Leușeni și nici nu avea dreptul să semneze încheierea comisiei de disciplină.

La fel, a susținut că ancheta de serviciu inițiată în baza ordinului nr. 337-O din 20 septembrie 2016 a Serviciului Vamal a fost efectuată cu încălcarea pct. 43-47 ale Regulamentului cu privire la comisia de disciplină, Anexa nr. 7 a Hotărârii Guvernului nr.201 din 11 martie 2009 și anume, nu a fost citat cu privire la locul, data și ora ședinței Comisiei de disciplină, nu i-a fost înmănată o copie a raportului privind ancheta de serviciu, motiv din care nu a beneficiat de dreptul să depună explicații, să prezinte argumente și probe ce ar dovedi nevinovăția sa, iar Comisia de disciplină nu a solicitat o explicație scrisă privind fapta comisă.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 33 al Legii sindicatelor nr. 1129 din 7 iulie 2000, art. 59 alin. (4) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 4 iulie 2008, pct. 43 - 47 ale Regulamentului cu privire la comisia de disciplină, Anexa nr. 7 a Hotărârii Guvernului nr.201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

A solicitat anularea ordinului nr.1333-p din 12 octombrie 2016 a Serviciului Vamal, în partea ce ține de aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare.

Prin cererea de concretizare a cerințelor din 27 aprilie 2017, reclamantul a solicitat suplimentar repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei.

În motivarea acestei cereri a indicat că prin aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare, cu încălcarea tuturor procedurilor și garanțiilor prevăzute de legislația în vigoare, precum și în lipsa unor motive întemeiate, i-au fost aduse atingeri integrității morale și psihice, cu atât mai mult că sancțiunea disciplinară aplicată, afectează acordarea premiilor față de funcționarii publici, întrucât nu i-au mai fost acordate premii, anume din motivul existenței sancțiunii disciplinare contestate.

Prin hotărârea din 8 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată. A fost anulat ordinul nr.1333-p din 12 octombrie 2016 „Cu privire la sancționarea unor colaboratori vamali ai Biroului Vamal Leușeni” emis de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, în partea ce ține de aplicarea sancțiunii disciplinare în formă de mustrare aspră lui Alexandru Scutaru, inspector principal, serviciul procedură contravențională, secția contracararea fraudelor vamale din cadrul Biroului Vamal Leușeni. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

La 14 iunie 2017 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 8 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin încheierea din 29 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost corectată greșeala materială din dispozitivul hotărârii din 8 iunie 2017 a

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin înlocuirea sintagmei „mustare aspră” cu sintagma „muștrare”.

Prin decizia din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, a fost casată hotărârea din 8 iunie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru și încheierea din 29 iunie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 16 alin. (1), 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 15 alin. (1) lit. d), h), i), art. 43 alin. (2) lit. a) și h) din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000 (în vigoare până la 2 iunie 2018), precum și art. 208 alin. (1) și (2) din Codul muncii.

În acest sens, instanța de apel a concluzionat că prima instanță greșit a menționat asupra obligativității prezentării explicațiilor de către salariat după începerea anchetei de serviciu, deoarece în contextul normelor sus-enunțate, legiuitorul nu a prevăzut obligativitatea solicitării explicațiilor anume în cadrul anchetei, dar până la aplicarea sancțiunii disciplinare, fapt ce a fost respectat de angajator în speța dată.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat și argumentul primei instanțe precum că angajatorul urma să ia în considerare prevederile pct. 43 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, Anexa nr. 7 a Hotărârii Guvernului nr.201 din 11 martie 2009, potrivit căruia după stabilirea locului, datei și orei desfășurării ședinței comisiei, președintele dispune citarea membrilor comisiei, funcționarului public a cărui faptă a fost sesizată, persoanei care a formulat sesizarea, precum și a altor persoane ale căror declarații pot înlesni soluționarea cazului.

Referitor la argumentul dat, instanța de apel a reținut că obiectul litigiului în cauză îl constituie verificarea legalității ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, pe când prevederile reiterate de instanța de judecată întru argumentarea netemeinicii ordinului contestat, țin de procedura de cercetare a faptelor sesizate ca abateri disciplinare, care se efectuează în cadrul Comisiei de disciplină, iar reclamantul nu contestă încheierea în temeiul materialelor anchetei de serviciu inițiate prin ordinul nr. 337-O din 20 septembrie 2016.

Totodată, instanța de apel a relatat că Asociația Sindicală Hâncești a Federației Sindicatelor Angajaților din Serviciile Publice din Republica Moldova nu are organizație sindicală primară în cadrul Biroului Vamal Leușeni și astfel, activitatea intimatului în cadrul Asociației nu are legătură cu activitatea lui profesională, iar acordul la aplicarea sancțiunii disciplinare nu este necesar.

La 14 decembrie 2018 Alexandru Scutaru a declarat recurs împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, fiind interpretată eronat legea.

Astfel, a reiterat că în cadrul anchetei de serviciu, nu i-a fost cerută o explicație în privința abaterilor disciplinare incriminate, iar explicația scrisă datează cu 18 august 2016, pe când ancheta de serviciu a fost inițiată la 20 septembrie 2016.

La fel, a specificat că intimatul nu a prezentat probe pertinente ce ar combate afirmațiile referitoare la necitarea cu privire la locul, data și ora ședinței comisiei, precum și neînținerea copiei raportului privind ancheta de serviciu.

A mai indicat că acordul privind aplicarea sancțiunii disciplinare, trebuia solicitat organizației sindicale primare a Biroului Vamal Leușeni, al cărei membru era și el.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 septembrie 2018, dare date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 14 decembrie 2018, este în termen.

Prin referința din 21 februarie 2019, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a solicitat de a considera recursul ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexandru Scutaru, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Alexandru Scutaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Alexandru Scutaru.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Alexandru Scutaru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva